

چرا امام زمان (عج) شریک قرآن است؟

در فرازی از زیارت هر روزه امام زمان (عج) می‌خوانیم 'السلام علیک یا شریک القرآن' مقصود از شریک القرآن چیست؟

در فرازی از زیارت هر روزه امام زمان (عج) می‌خوانیم 'السلام علیک یا شریک القرآن' مقصود از شریک القرآن چیست؟

خبرگزاری شبستان: پیامبر اکرم(ص) فرمودند: به درستی که من در میان شما دو امانت گرانبها می‌گذارم یکی کتاب خدا و دیگر عترتم و این دو یادگار من هیچ گاه از همدیگر جدا نمی‌شوند، تا حوض (کوثر) به من برسند.

حدیث ثقلین از نظر سندی، از احادیث معتبر و متواتر به شمار آمده که علماء و محدثین بسیاری از شیعه و اهل سنت، در منابع خود، آنرا، با عبارات و الفاظ گوناگونی نقل نموده‌اند و بنابراین در این روایت جای هیچ خدشه و تردیدی باقی نمی‌ماند.[1]

مفاد حدیث در بردارنده نکات مهم ذیل است:

1. امامت که از باورها بنیادین و مسلمات تشیع است از بعد از رسول اکرم(ص)، به عنوان مفسر و مبین و مؤید قرآن همواره در کنار این کتاب آسمانی قرار گرفته و با عنایت به عصمت امامت، و لزوم تبیین و تفسیر احکام قرآن، هیچ گاه از قرآن جدا نگشته است تا به حدی که امامت را قرآن ناطق نامیده‌اند.

2. همراهی و همگامی عترت با قرآن فقط در تفسیر و تبیین آن نیست بلکه با توجه به نصوص بین قرآن و عترت مساوات و موازنه برقرار شده است بدین سان که این دو در تبیین احکام، برپایی قسط و عدالت در میان مردم، سازندگی‌های معنوی و اخلاقی و دیگر امور با هم مشارکت دارند و همان گونه که قرآن میزان القسط[2]، موعظه[3]، عظیم[4]، منار حکمت[5]، شفیع[6]، نور[7]، عزیز[8] و ریسمان محکم[9] است، اهل بیت نیز چنین می‌باشند.

بنابراین با عنایت به موازنه و مساوات عترت با قرآن، در صورت عدم بیان امور فوق توسط قرآن و یا صریح نبودن بیان قرآن، این مهم بر عهده اهل بیت است.

3. با عنایت به آنکه در حدیث آمده است که: قرآن و عترت هیچ گاه از هم جدا نخواهند گشت، زمان حاضر هم، حوزه وجودی، دوازدهمین امام از رهبران معصوم امام مهدی(عج) است. و آن حضرت هم، همراه و همگام با قرآن و در کنار قرآن است.

4. مراد از عترت، فقط وجود اهل بیت(ع) نیست، بلکه شامل قول، فعل، تقریرهای بجای مانده از ائمه معصومین هم می‌باشد. که اگر چه در زمان‌های قبل بیان شده‌اند ولی همواره در کنار قرآن، بعنوان مفسر و مبین آن می‌باشند.

همیچنین شیخ مفید به نقل از سیدبن طاوس می‌فرماید: امام در تبیین احکام شریک قرآن است، از آنجا که احکام الهی غیرمتناهی و کتاب خدا متناهی است، و برای مجتهد هم علم به احکام میسر نیست برای همین به امام نیاز است.[10]

با این بیانات روشن می‌شود که همه امامان شریک القرآن بوده و در نتیجه این لفظ بر همه آنها اطلاق می‌شود و البته هر چند در برخی زیارتنامه‌ها، از امام حسین(ع) به شریک القرآن تصریح شده است[11] ولی این تصریح دلیل بر آن نیست که اطلاق این لفظ به حضرت امام حسین(ع) اختصاص داشته باشد.

اما در این زمان، غالباً استعمال شریک القرآن بر، حضرت امام مهدی(عج) اطلاق می‌شود از آن جهت که زمان حاضر، حوزه وجودی، آن امام همام بوده و آن حضرت است که در این دنیا در کنار قرآن است.

البته می‌توانید برای کسب اطلاعات بیشتر علاوه بر منابعی که در پاورقی آمده است به منابع ذیل هم رجوع فرمائید.

پایان پیام/

1. مهدی در حدیث ثقلین / جمعی از نویسندگان / بنیاد فرهنگی مهدی موعود (عج).

2. قرآن و امام حسین (ع) / محسن قرائتی / مرکز فرهنگی درس‌هائی از قرآن.

[1]. ابن حجر عسقلانی می‌گوید: حدیث ثقلین با بیش از 20 سند نقل شده است، صواعق المحرقة / عسقلانی / ص 135.

مناوی می‌گوید: بیش از 20 صحابه این حدیث را از پیامبر نقل نموده‌اند، فیض القدير / ج 3 / ص 14.

میر حامد حسین دانشمند بزرگ شیعه این حدیث را از 502 کتاب که همگی به قلم دانشمندان اهل تسنن نگارش یافته، نقل کرده است. آیت الله سبحانی / پرسش‌ها و پاسخ‌ها / ص 159 / موسسه سیدالشهداء / 1369 و همچنین ر.ک: عبقات المنوار، ج 3-4، ص 2-10، کنز العمال ج 1 ص 173.

مسند احمد: ج 3 ص 14، أسد الغابه ج 3 ص 147، فیض القدير ج 3 ص 19-20، مستدرک: ج 3 ص 148، طبقات الكبرى: ج 2 ص 194، صواعق المحرقة: ص 136، صحیح مسلم: ج 2 ص 362، مجمع الزوائد: ج 9 ص 164، المسندالجامع: ج 5 ص 551.

[2]. جامع الاحادیث شیعه، ج 12، ص 481.

[3]. لواعج الاشجان، ص 26 - یونس / 57.

[4]. بحار ج 98 ص 239 - حجر / 87.

[5]. مفاتیح الجنان - الحیاة / ج 2، ص 120.

[6]. زیارت عاشورا - نهج الفصاحة، جمله 662.

[7]. کامل الزیارات ص 200 - نساء / 174.

[8]. لهوف ص 54 - فصلت / 41.

[9]. پرتوی از عظمت حسین ص 6 - بحار ج 92 ص 31.

[10]. الالفین / شیخ مفید / ص 198.

[11]. بحارالانوار، ج 98، ب 26، ص 336؛ همان، ص 355؛ الاقبال / سیدبن طاوس / فصل فیما نذکره من لفظ زیارة الحسین / ص 712 / دارالکتب الاسلامیه / 1367؛ البلد الامین / ابراهیم بن علی عاملی کفعمی / چاپ سنگی / ص 281؛ مصباح / الکفهی / ص 481.

منبع: اندیشه قم